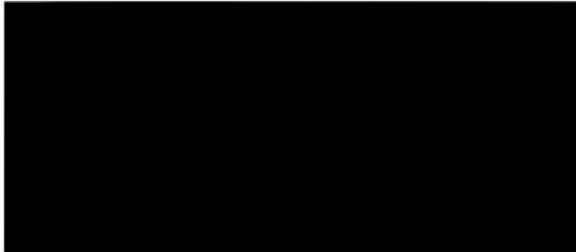

INNOVÁCIÓS ÉS TECHNOLÓGIAI
MINISZTERIUM
DR. GAZSÓ BALÁZS
KÖZIGAZGATÁSI ÁLLAMTITKÁR

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 389 - 3 / 2022
Érkezett:	2022 MÁRC 26. Kezben tövele
Példány:	1
Melléklet:	Ø
	db
	K

Iktatószám: JEF/29650-2/2022-ITM

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Tárgy: a IV/389/2022. számú, a vezetői engedély kiadását érintő jogszabályok egyes rendelkezéseinek megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasszal kapcsolatos amicus curiae beadvány

Tisztelt

Az Alkotmánybíróság honlapjára felkerült a IV/389/2022. számú alkotmányjogi panasz indítvány (a továbbiakban: indítvány), amelyben az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint 26. §-a alapján elsődlegesen a Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) 1.K.700.684/2021/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá a kijelöléséről és feladatainak meghatározásáról szóló 284/2018. (XII. 21.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 284/2018. (XI. 21.) Korm. rendelet] 1. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja, a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet [a továbbiakban: 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet] 15. § (6) bekezdése, illetve a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet] 36. § (3) bekezdés e) pontja és (3a) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, másodlagosan mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség megállapítását kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó szerint a fenti jogszabályi rendelkezések – és az azokra alapított bírói ítélet – sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt

bírósághoz fordulás jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

Az Abtv. 57. § (1b) bekezdésében foglaltak szerint az indítvánnyal kapcsolatos jogi álláspontomról, mint a *Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről* szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet] 116. § 18. pontja szerint a Kormány közlekedésért felelős tagja, vagyis az innovációért és technológiáért felelős miniszter megbízásából – az önálló bírói hatalmi ág függetlenségének tiszteletben tartásával – az alábbiak szerint kívánom tájékoztatni, tekintettel arra, hogy az indítvánnyal támadott valamennyi jogszabály előkészítése, illetve – a fentiekben feltüntetett kormányrendeleteket kivéve – megalkotása is a 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 132. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az innovációért és technológiáért felelős miniszter feladatkörébe tartozik.

1. Az indítvány befogadhatósága

Az indítvány álláspontom szerint nem felel meg az Abtv. 52. §-ában foglalt – az indítvány befogadhatóságával szemben támasztott – lentebb részletezett követelményeknek.

Az Abtv. 52. § (1) bekezdése kimondja, hogy *„az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.”*

Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése az indítványban foglalt a kérelem határozottságával szemben további követelményeket határoz meg, kimondva, hogy *„az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli:*

a) azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza,

[...]

c) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miatt ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével”.

Mindenekelőtt fontos kiemelni, hogy az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelmények egyike a közvetlen jogsérelem megléte, ugyanis nem elegendő csupán az arra való hivatkozás, hogy a jogszabály az indítványozó meglátása szerint nem felel meg az alkotmányos követelményeknek. Ugyanakkor senkinek nincsen arra vonatkozóan alapvető joga, hogy jogsértést követhessen el, így közvetlen alapjogsérelemre sem lehet hivatkozni azon az alapon, hogy az indítványozó jogsértést követ el, majd annak alapján felelősségre vonják. Mindezekre tekintettel az indítványozó személyes, közvetlen és aktuális érintettsége vagy jogséremlme a támadott rendelkezések vonatkozásában nem állapítható meg. Álláspontom szerint ezért jelen ügyben a tárgybéli alkotmányjogi panasz indítvány visszautasításának lehet helye.

Megjegyzendő továbbá, hogy az indítványozó – álláspontom szerint – nem jelölte meg az indítványban egyértelműen azt a törvényi rendelkezést, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza, valamint azt az alaptörvényi rendelkezést sem, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására.

a) Az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezések egyértelmű megjelölésének kötelezettségével összefüggésben jelzem, hogy az indítványozó az Abtv. 26. §-a alapján kérte az ítélet és a támadott jogszabályi rendelkezések megsemmisítését. Az Abtv. hivatkozott szakasza az alkotmányjogi panasz két típusát is szabályozza. Az indítványozó ugyanakkor az indítványban arra hivatkozik, hogy „a Budapest Környéki Törvényszék előtt I.K.700.684/2021 ügyszámon folyamatban volt eljárás alapjául szolgáló ügyben kiemelt jelentősége volt a ... döntésének, melyre tekintettel a [REDACTED] kapcsolódó jogszabályok alaptörvény-ellenességét is kiemelném jelen panaszban.” (5. oldal, B/ pont)

Mindezek alapján megítélésem szerint az indítványozó vélt jogséremlme nem közvetlenül következett be, hanem azáltal, hogy az indítvány alapját képező ügyben folytatott bírósági eljárás során azokat a jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta a Törvényszék, amelyek az indítványozó szerint alaptörvény-ellenesek.

Ha pedig az indítványozó részéről vélt alapjogsérelem az ügyben folytatott bírósági eljárásban alkalmazott, alaptörvény-ellenesnek tartott jogszabály alkalmazása folytán következik be, akkor az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján terjeszthető elő, amely rendelkezésre azonban egyáltalán nem hivatkozik az indítvány.

b) Az Alkotmánybíróság indítvány elbírálására vonatkozó hatáskörét megállapító alaptörvényi rendelkezés egyértelmű megjelölésének követelményét szintén nem teljesítette az indítványozó sem a Törvényszék ítéletének megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz esetében, sem pedig az alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz esetében, ugyanis az ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kizárólag az Abtv. 43. §-a, a jogszabályi rendelkezések megsemmisítését pedig kizárólag az Abtv. 41. §-a alapján kéri. Az indítvány az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) és b) pontjára történő hivatkozást nem tartalmaz.

c) Végezetül az egyértelmű indokolási kötelezettséget érintően az indítványozó – megítélésem szerint – nem adott elő kiforrott, alkotmányjogilag értékelhető érdemi indokolást arra vonatkozóan, hogy az általa alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabályi rendelkezések milyen okból ütköznek az Alaptörvény – indítványban hivatkozott – előírásaiba, hiszen az indítvány indokolásában anélkül állítja a két kormányrendelet és a miniszteri rendelet fentebb hivatkozott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét, hogy levezetné azt, hogy az indítványban citált rendelkezések miképpen sértik az indítványozó Alaptörvényben deklarált, tisztességes eljáráshoz kapcsolódó jogait.

Az indítvány indokolásából ugyanis hiányzik az érvelés arra vonatkozóan, hogy a 284/2018. (XI. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése, amely szerint „A Kormány a közúti

közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (8) bekezdése szerinti vizsgaközponti feladatok ellátására 2019. január 1. napjától a

(a továbbiakban: vizsgaközpont) jelöli ki, amely országos működési területtel jár el”, valamint a 2. § (2) bekezdésének a) pontja, amely szerint a „A vizsgaközpont főtevékenységként az alábbi közfeladatokat látja el:

b) végzi a közúti járművezetők vizsgáztatását, utánképzését és képzésfelügyeletét” milyen alapon sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és jogorvoslathoz való [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] alapvető jogait.

Szintén nem derül ki az indítványból, hogy a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdésének alkalmazása, amely rendelkezés értelmében „A vizsgaközpont érvényteleníti azt a vizsgát, amelyet a vizsgázó a vizsgaközpont félrevezetésével, hamis adatok közlésével, jogszabályban meghatározott feltételek hiányában vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével tett le”, mennyiben okozott alapjogsérelmet az indítványozónak. Mindez felmerül a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontjának és (3a) bekezdésének esetében is. A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3a) pontja tekintetében pedig kiemelném, hogy azt csupán feltünteti az indítványozó az indítványban, azonban semmilyen indokolást nem ad elő a vélt alapjogsérelemmel való összefüggése tekintetében.

Az indítvány indokolásának I. pontjában szereplő tényállás-ismertetésből és pertörténetből világosan kiderül, hogy a közigazgatási hatósági határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló kérelmet tartalmazó keresetlevélnek a Váci Járási Hivatalhoz, majd ezt követően a Törvényszékhez történő benyújtásával az ügyféli minőségben eljáró indítványozó éppen a jogorvoslathoz való jogát gyakorolta. Az indítványból megállapítható, hogy egyrészt a keresetlevél alapján a Váci Járási Hivatal megváltoztatta a tárgyi ügyben hozott korábbi határozatát, másrészt a Törvényszék pedig a hatósági határozat felülvizsgálatára irányuló kérelmet érdemben, az ügyben hozott ítéletével elbírálta.

Mindezek alapján megítélésem szerint az indítványban megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések és a jogorvoslathoz való alapvető jog sérelme között nem áll fenn összefüggés.

2. Szakmai álláspont

2.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, a hatékony jogorvoslathoz való jog

A hatékony jogorvoslathoz való jogról az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése rendelkezik, amikor kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alkotmánybíróság több határozatában rögzítette, hogy **a jogorvoslathoz való alapjog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el.**

{14/2015. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [30]; megerősítette: 18/2020. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [74]}

Az Alkotmánybíróság a 14/2018. (IX. 27.) AB határozatban kimondta, hogy – a 22/2013. (VII. 19.) AB határozatban foglaltak szerint – a jogorvoslathoz való jog azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A 35/2013. (XI. 22.) AB határozat szerint vizsgálni kell a jogorvoslathoz való jog tényleges biztosítottsága vonatkozásában, hogy alkotmányjogi értelemben érdemi tárgykörre vonatkozik-e a bíróság határozata, továbbá hatékony jogvédelmet jelenthet-e a jogorvoslat biztosítása. Ezen felül vizsgálat tárgyává kell tenni azt, hogy a jogorvoslathoz való jog korlátozására alkotmányos indokkal került-e sor, valamint azt, hogy a jogorvoslathoz való jog korlátozásával járó alapjog-korlátozás arányosnak tekinthető-e.

Minden jogorvoslat lényegi eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. {14/2015. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; megerősítette: 18/2020. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [74]} Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog nemcsak a jogorvoslat létezését, hanem a tényleges és a hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nemcsak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták {lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [61]}, hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például, ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák, ezáltal kiüresítik, illetve formálissá teszik a jogorvoslathoz való jogot. {8/2021. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [121]}

2.2. A vonatkozó, releváns jogszabályi rendelkezések áttekintése

Az indítványban megsemmisíteni kért rendelkezések szabályozási környezetének megfelelő bemutatása érdekében indokoltnak tartom áttekinteni **a sérelmezett rendelkezésekkel és az indítvánnyal érintett ügyel összefüggő további releváns jogszabályi rendelkezéseket.**

a) Az indítványozó – többek között – **a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontjának, (3a) bekezdésének, valamint a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdése** alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

A vezetői engedély kiadására, cseréjére és pótlására vonatkozó, a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet által meghatározott közlekedési igazgatási rendelkezések jelentős része a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) átültetését szolgálja. Az Irányelv egyszerre

kívánja támogatni a közúti közlekedésbiztonság javítását, valamint azon személyek szabad mozgását, akik a vezetői engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamban telepednek le, ugyanakkor vissza akarja szorítani a „vezetőiengedély-turizmus” jelenségét.

E célok elérésének támogatása érdekében az Irányelv harmonizálta többek között a vezetői engedély okmány adattartalmát, megjelenését, egységes szabályokat vezetett be a vezetői engedély kategóriákra vonatkozóan, minimumkövetelményeket vezetett be a járművezetői vizsgák tartalmára, a szellemi és fizikai alkalmasságra és a vizsgabiztosokra vonatkozóan. Ezen túlmenően az Irányelv több kötelező érvényű alapelvet és rendelkezést is rögzített, amelyeket a tagállamoknak a vezetői engedély kiadása és egy másik tagállamban kiadott vezetői engedély cseréje során be kell tartaniuk.

Az indítvány szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír az Irányelv 7. cikk (5) bekezdésében megfogalmazott „egy személy egy okmány” elve, amely szerint:

„a) Senki nem rendelkezhet egynél több vezetői engedéllyel.

b) A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását, amennyiben megállapítja, hogy a kérelmező már rendelkezik vezetői engedéllyel.

c) A tagállamok megteszik a b) pont szerinti szükséges intézkedéseket. Amennyiben alapos a gyanú, hogy a kérelmező már rendelkezik másik vezetői engedéllyel, a vezetői engedély kiállításához, pótlásához, megújításához vagy cseréjéhez ellenőrzést kell végezni a többi tagállamnál.

d) A b) pont szerinti ellenőrzések megkönnyítése érdekében a tagállamok igénybe veszik a vezetői engedélyek európai uniós hálózatát, amint e hálózat működőképes lesz.

A vezetői engedélyt kiállító tagállamok – a 2. cikk sérelme nélkül – kellő körültekintéssel járnak el annak biztosítása érdekében, hogy az adott személy megfeleljen az e cikk (1) bekezdésében megállapított követelményeknek, és nemzeti rendelkezéseiket alkalmazzák a járművezetési jogosultság megszüntetésére, illetve visszavonására, amennyiben megállapításra kerül, hogy a vezetői engedélyt a követelményeknek való megfelelés nélkül állították ki.”

Az Irányelv fenti rendelkezéseit többek között a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet ültette át a hazai jogrendbe, amelynek 23. § (2) bekezdése kimondja, hogy *„Az engedély jogosítottja egyidejűleg csak egy vezetői engedéllyel rendelkezhet. A közlekedési igazgatási hatóság megtagadja a vezetői engedély kiállítását vagy a már kiadott vezetői engedélyt visszavonja, ha megállapítja, hogy a járművezető már rendelkezik vagy a kérelem benyújtásakor már rendelkezett külföldi hatóság által kiadott vezetői engedéllyel.”*

Az Irányelv fenti rendelkezéseinek végrehajtását is szolgálja az a nyilatkozat, amelyet az ügyfélnek kellett tennie a vizsgára jelentkezéskor, valamint, az, hogy valótlán tartalmú nyilatkozat tétele esetén a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdése alapján a vizsgaközpont érvényteleníti a vizsgát.

Az indítvány alapján a konkrét ügy tekintetében rögzíthető, hogy a Belügyminisztérium tájékoztatása alapján a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] érvénytelenítette az ügyfél valamennyi járművezetői vizsgáját, tekintettel arra, hogy az indítványozó korábban rendelkezett német vezetői engedéllyel, amelyet visszavontak. A [REDACTED] döntése jogi indokolásaként a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 23. § (2) bekezdésére hivatkozott, amely szerint mindenki egy vezetői engedéllyel rendelkezhet, valamint a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdésére, amelynek értelmében a [REDACTED] érvényteleníti azt a vizsgát, amelyet a hatóság félrevezetésével tettek le.

Az indítványozó által alaptörvény-ellenesnek vélelmezett jogszabályi rendelkezések az Irányelv szabályainak a magyar jogba történő átültetését szolgálják.

Megítélésem szerint az ügy szempontjából az bír kiemelkedő jelentőséggel, hogy az indítványozó rendelkezett már egy német vezetői engedéllyel, amely visszavonásra került. Minden, az eljárás során hozott döntés erre a tényre és az Irányelv ezzel összefüggő rendelkezéseit átültető kötelező érvényű rendelkezésekre vezetendő vissza.

b) A fentiekhez kapcsolódóan kívánom tájékoztatni a testületet az indítványnak a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontja, (3a) bekezdése, valamint a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdésének megsemmisítésével kapcsolatban tett megállapításai vonatkozásában, ismételten rögzítve, hogy az indítványozó nem indokolta megfelelően, hogy ezen jogszabályi rendelkezések mennyiben és miként okoznak számára alapjogsérelmet.

A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontjának jelenleg hatályos szövege szerint

„(3) Szünetel a vezetésre való jogosultság

[...]

e) a vizsga érvénytelenítése megállapításának napjától a vezetői engedély leadásáig, ha a járművezetői vizsgát a közúti közlekedésről szóló törvényben meghatározott vizsgaközpont a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló miniszteri rendelet alapján érvénytelenítette.

(3a) Ha a járművezető részére járművezetésre jogosító okmány kiállításra került, úgy a vezetési jogosultság szünetelésének elrendelése esetén a közlekedési igazgatási hatóság annak visszavonását is elrendeli.”

A 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet szempontjából tehát az a jogi tény bír jelentőséggel, hogy a járművezetői vizsga érvénytelenítésre került a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdése alapján.

A 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdése ugyanis kimondja: *„A vizsgaközpont érvényteleníti azt a vizsgát, amelyet a vizsgázó a vizsgaközpont félrevezetésével, hamis adatok közlésével, jogszabályban meghatározott feltételek hiányában vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével tett le. Amennyiben a vizsgaigazolást a vizsgaközpont már kiadta, a vizsga érvénytelenítéséről szóló döntést az ügyfél lakóhelye*

szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalának szervezeti egységeként működő okmányirodának (a továbbiakban: okmányiroda) is meg kell küldeni.”

Kiemelendő, hogy a 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 15. § (6) bekezdése a 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdés e) pontjával összefüggésben azt a helyzetet kívánja orvosolni, amikor járművezetők a hatóságot félrevezetve, hamis nyilatkozattétellel, vagy az eljárás szempontjából döntő jelentőségű információ elhallgatásával próbálnak vezetői engedélyhez jutni.

E rendelkezések együttes alkalmazása szempontjából hangsúlyozottan fontos az ügyféli minőségben eljáró indítványozónak az a megtévesztő magatartása, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során a valós tényeknek ellentmondó nyilatkozatot tett. Az a tény, miszerint az indítványozó korábban rendelkezett más tagállam által kiállított vezetői engedéllyel, amelyet tőle visszavontak, már az ügyféli nyilatkozatának megtétele időpontjában is fennállt, és az indítványozó előtt is ismert volt, nem utólag keletkezett tény vagy körülmény. Mindezekre figyelemmel a vizsga érvénytelenítése indokolt volt, mivel ez a tény a közlekedési igazgatási hatósági eljárásban a tényállás tisztázása körében figyelembe veendő, így az megítélésem szerint nem sérthette a visszaható hatály tilalmát.

Megjegyzendő, hogy abban az esetben, ha a [REDACTED] nem lenne lehetősége az ilyen valótlán, megtévesztő nyilatkozatok alapján szerzett vizsga érvénytelenítésére, illetve ezen döntés figyelembevételére a közlekedési igazgatási eljárásban, az a jogbiztonságot jelentősen veszélyeztetné a hamis, megtévesztő, valótlán nyilatkozatot tevő járművezetők miatt.

c) Az indítványozó a **284/2018. (XI. 21.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja** megsemmisítését is kéri az Alkotmánybíróságtól, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a [REDACTED] mint nonprofit gazdasági társaság jogosult közigazgatási döntéseket meghozni, amely döntéseknek a felülvizsgálatára egyrésztől más közigazgatási szerv nem jogosult, másrésztől azzal szemben az ügyfélnek semmilyen érdemi jogorvoslatra nincs lehetősége. Ezzel – megítélése szerint – súlyosan sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés rendelkezésében biztosított jogorvoslathoz való joga. Álláspontja szerint azzal, hogy a [REDACTED] nem tartozik az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény hatálya alá, az eljárása során nem köteles az alapvető közigazgatási eljárási szabályok – köztük a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog részét képező jóhiszemű eljárás elvének és az iratbetekintési jog biztosítására vonatkozó rendelkezések – betartására, amelyre tekintettel az indítványban megjelölt jogszabályok sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben biztosított alapjogát.

A [REDACTED] eljárásával kapcsolatban elmondható, hogy a közúti járművezetői képzés és vizsgáztatás, valamint a közúti közlekedési szakemberek képzése és vizsgáztatása, továbbá a kapcsolódó szakértői feladatok ellátása rendszerének és folyamatának jellegét tekintve – figyelemmel más területek, például a járművezetői engedélyre vonatkozó jogosultság megszerzése tekintetében a Magyar Vöröskereszt által szervezett elsősegélynyújtási

ismeretek vizsgára – alapvetően szakértői jellegű tevékenység, amely a közigazgatási hatósági eljárás rendszerébe nehezen illeszthető, hasonlóan a járművezetők utánpótlásához és pályaalakalmassági vizsgálatához. Erre figyelemmel került sor a *közúti közlekedésről* szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 18. § (8) bekezdése alapján a [REDACTED] kijelölésére a fenti vizsgáztatási tevékenységek végzésére, mely tevékenységét – szemben az indítványban foglaltakkal – nem közigazgatási hatósági hatáskörben látja el.

Álláspontom szerint tehát a [REDACTED] vizsga érvénytelenítését kimondó döntése alapján a közlekedésigazgatási hatósági eljárásban hozott döntés elleni jogorvoslati kérelemben támadható a döntés jogszerűsége, így a közlekedési igazgatási hatóság döntése alapjául szolgáló tények – a [REDACTED] vizsgát érvénytelenítő döntésének alapjául szolgáló tények is – vitathatók és cáfolhatók a közlekedésigazgatási hatósági eljárásban hozott döntés ellen indított jogorvoslati eljárásban. **Tehát a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a jogorvoslat lehetősége erre kiterjedően is biztosított az ügyfelek részére.**

Azon kérdés, hogy a fennálló tényeket a konkrét ügy tekintetében az eljáró hatóság vagy bíróság miként veszi figyelembe, miként értékeli, olyan jogalkalmazói kérdés, amelynek vizsgálata megítélésem szerint nem tartozik az indítvánnyal érintett jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége vizsgálatának körébe.

Az indítványozó által az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog [REDACTED] eljárása tekintetében történő sérelme kapcsán az indítvány indokolásában előadottakkal kapcsolatban megjegyzem, hogy [REDACTED] nem hatósági eljárás keretében hozza meg döntését, ugyanakkor eljárása, tevékenysége tekintetében érvényesül – az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelően – a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog is. A [REDACTED] „szakértői eljárása” során hozott döntés a közlekedésigazgatási eljárásban kerül figyelembe vételre, amely tekintetében – a fentiekben részletesen kifejtettek szerint – szintén érvényesül mind a tisztességes eljáráshoz, mind a jogorvoslathoz való jog.

Mindemellett a [REDACTED] tevékenységével kapcsolatban külön is biztosított a panasz megtételének lehetősége a [REDACTED] nál, valamint a Kkt. 18. § (15) bekezdésében foglaltak alapján a felügyeleti szervhez fordulás lehetősége is. Ezek a jogsérelem tényleges orvosolhatóságát biztosító lehetőségek az indítványozó részére is rendelkezésre álltak.

3. Összegző álláspont

Összefoglalva a fentebb leírtakat, álláspontom szerint az indítvány egyrészt nem felel meg az Abtv-ben megfogalmazott, az indítványban foglalt határozott kérelemmel kapcsolatos követelményeknek, másrészt az indítványban megjelölt jogszabályi rendelkezések nem ütköznek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésébe, azok nem sértik sem a jogorvoslathoz való jogot, sem a tisztességes eljáráshoz való jogot. Megítélésem szerint a fentebb bemutatott jogszabályi környezet tekintetében mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség sem áll fenn,

hiszen biztosított a jogorvoslathoz való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése a [REDACTED] eljárása, a közlekedési hatóság eljárása és a közigazgatási per során is. Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz indítvány nem befogadható és nem megalapozott.

Kérem tájékoztatásom szíves elfogadását.

Budapest, 2022. március. 25.

Tisztelettel:

Prof. Dr. Palkovics László miniszter nevében
és megbízásából

[REDACTED]

Dr. Gazsó Balázs

